

сити и доволни. Наоколо цъфнали миризливи и красиви рози. Близко до него растъл високъ и кичестъ розовъ храстъ. Отъ цвѣтоветъ му излизало пламъкъ и освѣтявалъ всичко наоколо. Шейдула се смаялъ. Отворилъ уста отъ очудване и забравилъ кжде и защо е тръгналъ.

Изведнажъ отъ храста се чулъ гласъ:

— Какво искашъ, Шейдула?

— Кой си ти? — попиталъ той.

— Азъ съмъ този, когото търсишъ. Азъ съмъ Богъ всесилний, добъръ за добритъ и зълъ за лошитъ. Какво искашъ? повторно попиталъ гласътъ.

Шейдула падналъ на земята и казалъ:

— Всесилний Боже! Азъ съвсемъ обеднѣхъ. Децата ми и жена ми сж гладни, нѣма какво да ядатъ. Помогни ми. А кажи ми и какво трѣбва да правятъ вълкътъ, ябълката и рибата за да се отърватъ отъ мжкитъ си.

И за трети пжтъ се чулъ гласътъ:

— Слушай Шейдула: въ гърлото на рибата има скжпоцененъ камъкъ, ако се извади ще оздравя. Въ коренитъ на ябълката е заровено гърне съ жълтици. То пречи на коренитъ да смучатъ сокъ и изхранватъ